

Η Βέροια πανηγύρισε τον Πολιούχο της Όσιο Αντώνιο τον Νέο

/ [Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων](#)

Κατά το διήμερο 16 και 17 Ιανουαρίου πανηγύρισε στη Βέροια ο πολιούχος της πόλεως, Όσιος Αντώνιος ο Νέος.

Δυστυχώς, φέτος, εξαιτίας της πανδημίας του κορωνοϊού οι λατρευτικές εκδηλώσεις τελέστηκαν «κεκλεισμένων των θυρών» χωρίς την συμμετοχή του πιστού λαού τηρουμένων όλων των προβλεπόμενων μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας.

Ανήμερα της εορτής, σήμερα Κυριακή 17 Ιανουαρίου το πρωί, στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Αντωνίου του Νέου Πολιούχου Βεροίας τελέστηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιεουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και το θείο λόγο.

Μετά τη Θεία Λειτουργία εψάλησαν τα εγκώμια του Οσίου Αντωνίου και ακολούθησε λιτανεία του ιερού λειψάνου του Οσίου εντός του Ιερού Ναού.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Έχει σε ή πόλις τῆς Βεροίας, προστάτην καί ἄρωγόν καί ἀντι-λήπτορα ... διό καί ... θερμῶς τιμᾷ σε, Ἀντώνιε παμμάκαρ».

Μέ ἀκράδαντη τήν πίστη ὅτι ή πόλη τῆς Βεροίας ἔχει θαυμα-τουρ-γό προστάτη καί ἄρωγό καί ἀντι-λή-πτορα τόν ὅσιο καί θεοφόρο πα-τέρα ἡμῶν Ἀντώνιο τόν νέο, τόν τιμοῦμε σήμερα μαζί μέ τόν ὁμῶ-νυ-μό του Μέγα Ἀντώνιο καί τόν κατά τήν ἡμέρα τῆς μνήμης τους μαρτυρήσαντα ἅγιο νεομάρτυρα Γεώρ-γιο τόν ἐν Ἰωαννίνοις.

Τόν τιμοῦμε καί τοῦ ἐκφράζουμε τήν εὐγνωμοσύνη μας, γιατί κατά τή διάρκεια ὅλων αὐτῶν τῶν μηνῶν τῆς πανδημίας φύλαξε καί προστά-τευ-σε τήν πόλη μας ἀπό με-γαλύτερα δεινά καί ἀπό περισ-σό-τερη ὁδύνη καί μᾶς ἀξίωσε νά τόν τιμήσουμε καί σήμερα, τηρώντας τά ὑγειονομικά μέτρα γιά τήν ἀπο-φυγή τῆς δια-σπο-ρᾶς τοῦ κορω-νοϊοῦ καί τῶν συνε-πειῶν της.

Καί ἂν ἡ ἀδυναμία νά εἴμεθα σή-μερα στόν ἱερό του ναό ὅλοι μαζί, κληῖρος καί λαός, εὐλαβεῖς προσκυ-νη-τές τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου μας, ὅπως τό κάναμε κάθε χρόνο, μᾶς θλίβει καί μᾶς στενοχωρεῖ, καί μᾶς δημιουρ-γεῖ ἐρωτηματικά καί ἀπο-ρίες καί γεν-νᾷ ἴσως κρίσεις καί κατα-κρί-σεις, τήν ἀπάντηση σέ ὅλα αὐτά μᾶς τήν δίδει ὁ πρωτο-κορυ-φαῖος ἀπόστο-λος Παῦλος, ὁ ἰδρυ-τής τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Μᾶς τή δίδει μέ τό σημερινό ἀπο-στολικό ἀνάγνω-σμα, μέ τό ὁποῖο μᾶς παροτρύνει καί μᾶς προ-τρέπει: «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμέ-νοισι ὑμῶν καί ὑπέίκετε».

Εἶναι χρέος μας ἡ ὑπακοή σέ ἐκεῖ-νους πού ἡγοῦνται, σέ ἐκείνους πού ἔχουν εὐθύνη τῆς προστασίας ἐν προ-κειμένῳ τῆς ὑγείας μας. Καί ἡ ὑπακοή αὕτη λογίζεται ὡς ὑπα-κοή στόν Θεό, ὁ ὁποῖος γνωρίζει τήν εἰλικρινῇ μας διάθεση νά προσ-τρέ-ξουμε στόν ναό τοῦ πο-λι-ούχου μας ὁσίου Ἀντωνίου γιά νά τιμήσουμε τή μνήμη του καί νά ἀσπα-σθοῦμε τό χαριτόβρυτο καί θαυματουργό λεί-ψα-νό του· γνω-ρίζει τόν πόθο καί τήν πίστη μας, κατά τόν ἅγιο Συμεών τόν νέο Θεολόγο, διότι «καί τήν πίστιν οἶδε, καί τήν προθυμίαν βλέπει, καί τούς στεναγμούς ἀκούει», κα-θώς δέν διαφεύγει ἀπό τόν Θεό «οὐδέ σταλαγμός δα-κρύων, οὐδέ σταλαγμοῦ τι μέρος».

Γι' αὐτό καί ἄς μὴν σπεύσουμε νά προβάλλουμε ὡς ἀντίλογο τό «πει-θαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώ-ποις», ἀλλά ἄς ἐκλάβουμε τίς ἐντο-λές τῶν ὑπευθύνων γιά τή δημόσια ὑγεία ὡς ἀφορμή ἀσκήσεως ὑπα-κο-ῆς καί ταπεινώσεως καί ὅχι ὡς εὐκαιρία ἐπιδείξεως τῆς πίστεως πού νομίζουμε ὅτι ἔχουμε.

Ναί, πιστεύουμε στή χάρη τῶν θαυμάτων τοῦ πολιούχου ἁγίου μας. Πιστεύουμε ὅτι μᾶς προστα-τεύει καί θά μᾶς προστατεύει πάντοτε, ἀλλά μᾶς προστατεύει, ὅταν ἡ πίστη μας συμ-πορεύεται μέ τήν ὑπακοή καί τήν ταπείνωση.

Αὐτό μᾶς διδάσκει καί ἡ ζωή τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ Βεροιέως πού τιμοῦμε σήμερα. Γιατί, ὅταν ἐκεῖνος δέχθηκε στό σπήλαιο πού διέμενε καί ἀσκεῖτο τήν ἐπίσκεψη τοῦ διαβόλου, ὁ ὁποῖος ἐμφανίσθηκε ὡς ἄγγελος καί τοῦ ἐξέφρασε τήν εὐαρέσκεια τοῦ Θεοῦ γιά τήν ἀρετή του καί γιά τούς ἀσκητικούς του πόνους καί τοῦ εἶπε ὅτι δέν χρειάζεται ἄλλο νά ταλαιπωρεῖ τό σῶμα του μέ τήν ἄσκηση, ἀλλά

μπορεί πλέον να βγει στον κόσμο και να διδάξει τους ανθρώπους, ο όσιος Αντώνιος δεν παραπλανήθηκε και δεν σκέφθηκε ότι η επιστροφή του στον κόσμο για να βοηθήσει τους ανθρώπους ήταν ένα έργο θεά-ρε-στο και γι' αυτό ο Θεός θα τον προ-στά-τευε από την απάτη του κόσμου και τους πειρασμούς της εν τῷ κόσμῳ ζωῆς, αλλά απήντησε με ταπείνω-ση, λέγοντας ότι είναι ἐλά--χιστος μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, ὥστε να είναι ἄξιος να δεχθεῖ τὴν ἐπίσκεψη ἑνὸς ἀγγέλου, καὶ παρέ-μεινε στό σπήλαιό του ἀγωνιζό-με-νος. Ἔτσι ὅχι μόνο δεν στερήθηκε τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἔλαβε καὶ περισ-σότερη, καὶ ὁ Θεός τον ἀπήλ-λαξε ἀπό τίς προσβολές τοῦ πονη-ροῦ.

Ἄς μιμηθοῦμε, λοιπόν, καὶ ἐμεῖς, πού θέλουμε να τιμήσουμε τὸν πο-λιοῦχο μας ὅσιο Αντώνιο, τό πα-ρά-δειγμά του καὶ ἄς ταπεινω-θοῦ-με. Καὶ ἀντὶ να θεωρήσουμε τοὺς ἑαυ-τούς μας ὡς εὐ-λα-βεῖς καὶ πιστοὺς πού θα προ-στα-τεύσει ὁ ἅγιος γιὰ τὴν πίστη μας, ἀκόμη καὶ ἂν ἐκτε-θοῦμε στὴν ἐπή-ρεια τοῦ κορω-νοῖοῦ, ἡ ὁποία μᾶς στέ-ρη-σε τόσους ἀδελφούς μας, κληρικούς καὶ λαϊκούς, ἄς ταπεινωθοῦμε καὶ ἄς ποῦμε καὶ ἐμεῖς αὐτό πού εἶπε καὶ ὁ ὅσιος Αντώνιος τὴν ὥρα τοῦ πειρασμοῦ, ὅτι εἴμεθα ἐλά-χι-στοι μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καὶ δεν εἴμεθα ἄξιοι ἀκό-μη καὶ τῆς προστασίας τοῦ ἁγίου. Καὶ ἄς τό αἰσθανθοῦμε αὐτό βαθειά μέσα στὴν ψυχὴ μας καὶ ἄς προσπα-θή-σουμε να ἀγωνισθοῦμε περισσό-τερο γιὰ να τιμήσουμε πραγ-ματικά τὸν ἅγιό μας.

Καὶ ἐκεῖνος πού ξέρει τὴν ἀγάπη καὶ τὸν σεβασμό μας καὶ θα δεῖ τὴν θέλησή μας να τὸν τιμήσουμε ἀκο-λουθώντας τό παράδειγμά του, καὶ θα πρεσβεύει γιὰ μᾶς στόν Θεό καὶ θα ἐπιδαψιλεύει τὴ χάρη καὶ τὴν εὐλογία του στή ζωὴ μας καὶ στὴν πόλη μας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr